

Audio Physic Classic 25 álló hangfal teszt

Az Audio Physic német illetőségű, kifejezetten magas kategóriás hangsugárzókat gyártó vállalat. A több, mint 25 éve működő cég filozófiája és egyben szlogenje egyszerű: "Nem veszhet el finom részlet". Tesztünkben alaposan utánajártunk, hogy e kijelentés mennyire helytálló és nem csalódtunk!



Kinézet és belső

Az **Audio Physic Classic 25** hangsugárzó a cég palettáján belül a középmezőnyt erősíti, viszont elődjéhez - a Classic 20-hoz - képest több fejlesztést és változtatást is eszközöltek a modellben. Álló **hangfal**, de még ebben a mezőnyben is nehéznek érződik (a negyedik emeletre felcipelve legalábbis mindenképpen) hiszen tömege nem kevesebb, mint 27 kg - csomagolás nélkül. Dobozából kiszabadítva azonnal feltűnik miért lehet ily súlyos darab: a keskeny hangsugárzó borítása üveg! Ráadásul nem valamilyen üveghatású polikarbonát, vagy itt-ott ráapplikált üvegdarabka: az egész (!) külsőt kb. 4-5 mm vastagságú edzett üveg fedi.



Ezt a megoldást furcsállottuk, a gyártó weboldalán tájékozódva viszont fény derült az akusztikai szerepére - így már könnyebben elfogadjuk, hogy - mi tagadás - igen nehéz a **Classic 25**. A leírás szerint az általánosan használt MDF helyett egy speciális, szendvicsszerkezetű megoldást alkalmaztak: a belső itt is MDF, mint bármely más hangsugárzó esetében, viszont arra az alpra speciális - rugalmas akrilát - ragasztással került fel az üvegborítás. Mivel az MDF és az üveg karaktere rezonancia szempontjából teljesen eltérő, a speciális ragasztás segítségével nulla köré sikerült csökkenteni a doboz rezonanciáit, így megszüntetve a zavaró "dobozhangot".



Szemből nézve a **Classic 25** kissé furcsa megjelenésű: mindössze egy magas- és egy középsugárzót látunk, pedig specifikációi szerint a hangsugárzó háromutas kialakítású.



A magassugárzó 30 mm átmérőjű lágy dóm, míg a középsugárzó 150 mm-es, membránja üvegszálas anyagból készült, kissé furcsa kinézetű, hengeres fáziskúppal a közepén. Ennek megjelenése elsőre kissé esetlennek tűnhet, de gyorsan hozzászokik a szemünk és egyáltalán nem zavaró.



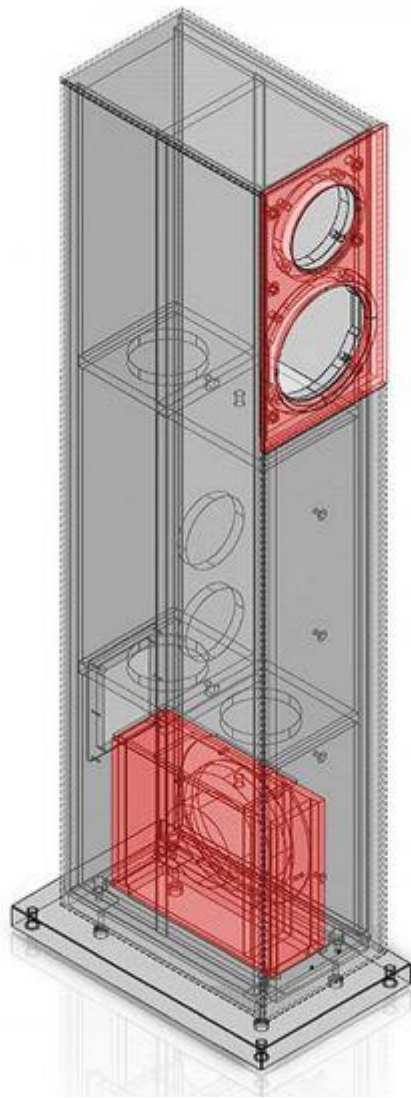
De mi a helyzet a bizonyos harmadik hangszóróval, honnan lesznek mélyhangjaink? A megoldás a következő: az Audio Physic mérnökei a hangdoboz belsejében, alul rejtették el a 180 mm-es, papíralapú membrános mélysugárzót, és a test és a talp

találkozása között alakították ki a basszreflex nyílást. Frappáns megoldás, nem gyakori, és megszólalás szempontjából is értékelhető. Beépítettek egy speciális anyagból készült csillapító egységet is, ami azért felel, hogy a mély frekvenciák torzulásai ne jelenjenek meg a nyíláson kijutva, így - elméletileg - a basszreflex konstrukció egyik hátrányát sikerült kiküszöbölniük. Ez a szokatlan megoldás teszi egyedibbé a **Classic 25** megjelenését: nem látjuk honnan érkeznek a mélyhangok - de érkeznek, erről a meghallgatás során meg is bizonyosodtunk.



Tesztkörnyezet és tesztzenék

Egy magas kategóriás eszköz esetében, mint például a **Classic 25**, kifejezetten törekedni szoktunk arra, hogy olyan tesztkörnyezetbe kerüljön, ahol teljesítménye maximumát adja. Ennek megfelelően [Naim SUPERNAIT 3](#) integrált sztereó erősítőt kötöttük be minőségi kábelekkel a **Classic 25** elé, valamint a meghallgatáshoz egy [Naim NDX 2](#) streamert használtunk. Természetesen az összekötő és tápkábelek is azonos kategóriából kerültek ki, valamint a tiszta áram megteremtésére egy [Torus Power TOT MAX](#) tápszűrőt is bevetettünk. Így felfegyverkezve indítottuk el mindenekelőtt az [IsoTek bejárató lemezt](#), ami nagyjából 20 órán keresztül ment folyamatosan a tényleges meghallgatás előtt.



Zenék tekintetében változatosságra törekedtünk, minden esetben minőségi, nagyfelbontású digitális forrásanyagokat felhasználva. Repertoárunkban klasszikus, rock, jazz, elektronikus és kifejezetten akusztikus zenék szerepeltek, hogy minél több oldalát megismerhessük a **Classic 25**-nek. Természetesen nagyfelbontású PCM és DSD formátumú zenéket is hallgattunk, így az egyes forrásanyagok közötti különbségek is megjelenhettek.



Meghallgatás

A meghallgatást PCM anyagokkal kezdtük. A *Wintersun - When Time Fades Away* című száma részletes, soksávós felvétel, így - legalábbis valamilyen szinten - alkalmas a már említett szlogen igazságtartalmának elemzésére. Nem volt csalódás: a részletek pontosan, minden nüanszra kiterjedően jelentek meg, talán még szebben is, mint referencia Monitor Audio Gold 300 hangszóróinkból. A mélytartomány meglepett minket: a megszokotthoz képest jóval nagyobb mennyiséget kaptunk belőle, de olyan kontrollált, megfogott módon, ami kiváltotta elismerésünket. A térélmény is kiváló volt: a méretes hangszínpadon pontosan elhelyezve jelentek meg a hangszerek, viszont kaptunk egy további dimenziót is, amit nem könnyű szavakba önteni: az egymástól elváló szólamok mintha egyfajta "lebegést" mutattak volna, elszakadva a hangszóróktól, a szoba méreteitől és úgy összességében mindentől, amit eddig megszoktunk.



Kezdett megjönni a kedvünk további felfedezésekhez, így meghallgattuk *Jean-Michel Jarre - Equinoxe Infinity* lemezét is. Az egyébként is különösen méretes teret mutató zenei anyag most még jobban kinyílt, hatalmas auditóriumot megjelenítve szobánkban. A basszusok a földre döngöltek, a részletek meggyőzőek, de nem tették túlzottan analitikussá a hangzást, az élmény kifejezetten zenei, a magashangok pedig kellő tisztasággal jelentek meg. De mindenekelőtt a tér, a hangszínpad extrém, minden irányban kiterjedt megjelenítése az, ami lenyűgözött minket.



Akusztikus felvételre váltottunk, és feltettük *Mike Oldfield - Return to Ommadawn* lemezét. Ez egyrészt kiváló felvétel, másrészt az akusztikus hangszerekre jellemző apró részletekkel is gazdagon megajándékozott minket. Ezesetben az előzőekben említettek mellett a természetességet emeljük ki: a hangszerek saját hangját hallottuk, nem valamilyen színezett vagy egyéb módon megváltoztatott hangot - és ez bizony nagy eredmény. Figyelmesekek lettünk a jelenlétérzet határozott megjelenésére is, a lemez végighallgatása után éppen ezért jazzre váltottunk, *Shota Osabe - Happy Coat*-ja került fel, ami jelenlétérzet tekintetében kimagaslónak mondható. Reményeink ismét beigazolódtak: a **Classic 25** azonnal elénk varázsolta a jazzklubot, a zenészek szinte előttünk játszottak, az akusztikus hatásnak gyakorlatilag semmi köze a hangsugárzókon hallgatott zenéhez, sokkal inkább éreztük magunkat kiváló unplugged koncerten.



A PCM arzenállal szerzett tapasztalataink arra inspiráltak, hogy feltegyük DSD formátumú zenéinket is és meghallgassuk ezeket is. Elsőként egyik kedvencünket, *Händel - Vízizene szvitjét* hallgattuk meg. A DSD formátum

kétségtelen előnyei meg is mutatkoztak: sokkal folyékonyabb, transzparensőbb hangot kaptunk, mint a PCM forrásoktól (igaz ezekkel is igen elégedettek voltunk, de valljuk be, ez egy új szint) és az akusztikus részletek még természetesebben jelentek meg előttünk. Borzongató élmény így zenét hallgatni, mindenkinek csak ajánlani tudjuk a formátumot, aki komolyabb hifi láncban gondolkodik. Ezután következett *Vivaldi - Négy évszak* című műve, amiben a háttérszólások igazán érdekesek: ezt az anyagot gyengébb rendszereken (horrible dictu kétutas hangsugárzón) hallgatva bizony elvesznek ezek a szép részletek. Nem így ebben az esetben: határozottan, jól hallhatóan, de semmiképpen sem zavaró mennyiségben szóltak meg az egyébként halkabb csembalók, kiegészítő hegedűszólások is. A selymes, zenei megszólalás köszönhető volt egyrészt a lánc tágabb értelemben vett minőségének és a formátumnak is, ugyanakkor ezek hibátlan megjelenítése mindenképpen a **Classic 25** érdeme.



Konklúzió

Az **Audio Physic Classic 25** meglepő küllemével és nagyszerű megszólalásával egyaránt felhívja magára az értő közönség figyelmét. A fentiekben már részletesen taglalt, de egy szóban összefoglalva: zenei megszólalás az, ami megkülönböztetheti versenytársaitól. Tesztünk során arra lettünk figyelmesek, hogy nem a **Classic 25**-öt hallgatjuk, hanem "csak" a zenét, amit megszólaltat - és ez nem kis érdem olyan környezetben, ahol kifejezetten feladatunk, hogy "zenével hallgassunk eszközöket" és nem feltétlenül fordítva. A **Classic 25** részletessége, zeneisége viszont olyannyira megfogott minket, hogy néhány óra teszt-meghallgatás után nem igazán fókuszáltunk arra, hogy elemezzük megszólalását, csak élveztük szeretett zenéinket - ezt az élményt minden zene és hifirajongónak jó szívvel ajánljuk, és mindezek okán örömmel adjuk neki az Ajánlott Vétel elismerést.

Műszaki adatok

Hangszórók:	30 mm-es lágy dóm magassugárzó, 150 mm-es mélyközépsugárzó, 180 mm-es mélysugárzó
Frekvencia-átvitel:	34 Hz-30 kHz
Teljesítmény (névleges/zenei):	120/200 W
Impedancia:	4 Ohm
Érzékenység:	89 dB
Ajánlott erősítő teljesítmény:	20-120 W
Méret:	170 x 1050 x 290 mm
Tömeg:	27 kg
Ár:	1 350 000 Ft/pár
Forgalmazó:	

Stream Audio Kft.
+36-30-530-6192
+36-30-211-5253
1142 Budapest, Szatmár u. 54/b
streamaudio.hu

Mérleg

- + Minden tartományban, minden hang a helyén szólal meg
- + Dinamikus, tiszta, kiegyensúlyozott, természetes megszólalás, erőteljes, megfogott, feszes basszusok, akusztikus részletek élethű megjelenítése
- + Hatalmas hangszínpad és termélység
- + Részletező, mégsem túlzottan analitikus hang
- + Egyedi, igényes kinézet

Szubjektív vélemény

Hangminőség: 5/5

Kivitel: 5/5

Formaterv: 5/5

Ár/érték arány: 5/5

